

96.

O Elend, Jammer, Angst und 2c.
 Boſ: Wotze naſch, kiž ſy wneb.

D jara wulke ſtyſknoſzje, ach
 laj, moj Jeſuſ morny je, ach
 ton je wumret na kſchižu, kko-
 tremuž mjejach nadžiju! Ach
 newoſtaj me na ſwjeczi, nech
 wumru, ſo ſym pſchi tebi.

2. Njetk neje nicžo na ſwjec-
 czi, ſchtož moju duſchu woſſche-
 wi, moj troſcht a moje weſe-
 lje ſu precž a moje žiwjenje!
 Ach newoſtaj me na ſwjeczi,
 nech wumru, ſo ſym pſchi tebi.

3. Moj najrenſchi, to wob-
 lecžo, kotrej je ſertom ſblje-
 dnyto, mi cžini wulku ſrudobu,
 a ſrani moju wutrobu! Ach
 newoſtaj me na ſwjeczi, nech
 wumru, ſo ſym pſchi tebi.

4. Ja derje wjem, ſo, Krnſch-
 cje, ty twoju krej ſa mne pſche-
 lač ſy, ſa to ſo cži podžakuju,
 a ſažo ſtobu wumrecž zu! Ach
 newoſtaj me na ſwjeczi, nech
 wumru, ſo ſym pſchi tebi.

5. Daj, ſo bych twoje czer-
 penje, kſchiž, ſtyſknoſž, hajnbu,
 bolenje wopomnič a tej ſczer-
 pliwy byč twojej ſmerezzi po-
 domny! Ach newoſtaj me na
 ſwjeczi, nech wumru, ſo ſym
 pſchi tebi.

6. Ach Jeſu, newoſtaj me
 tu, ja ſtobu rad do rowa zu.
 Nech twoja klotka wutroba mi
 cžiche wotpocznenje da! Ach ne-
 woſtaj me na ſwjeczi, nech wu-
 mru, ſo ſym pſchi tebi. R.

97.

Wenn meine Sünden mich kränken.
 Boſ: Daj Boh, ſo by ſo.

Dny, Krnſhcje, we ſwjedo-
 mnju me moj rječ wurudži, da
 ſpoſchčž, ſo ſwjeru ſpomnju na
 twoje wumreczje, kač ty ſo ſam
 ſy woprowač a moje rješne
 dočy ſy ſobu na kſchiž wſač.

2. Ton džiwo je pſche wſchu
 mjeru, ſa ſwojich wotrocžkow
 Kneſ czerpi ſchitko ſwjeru wot
 rješnych towarſchow, ton
 ſwjerny Boh ſam ſa mne dže,
 a wrječach ſhubeneho wot
 ſmerezze wumozje.

3. Schto da mi njetko wa-
 dži tnych rječow romada, ſchač
 je me Boh wſač knadži, moj doč
 pſcheſ Krnſtuſa je ſapłaczenny
 ſjeho krowju, ſo ja dale netre-
 bam ſo bojecž pſched helu.

4. Ja ſa to tebe kwalu,
 moj Jeſu najlubſchi, cži džač-
 ny wopor palu ſa twoje czer-
 penje, ſa twoje wulke bolozje,
 ſa twoje žačozjenje a ſwjernoſž
 ſlubozje.

5. Nech, Kneže, twoje rany
 me ktemu pſchineſu, ſo nejſym
 womaſany ſtych rječow žado-
 ſžu, a ſo bych ſtajnje wmyſlach
 mjek, kač wele ſy ty wuſtač,
 ſo by me wukupič.

6. Moj kſchiž a moju ſrudž-
 bu, tej ſchelku wobczejnoſž mi
 polož ſtwojej wuczbu, daj, Bo-
 žo, ſczerpliwozž, ſo bych ja ſtaj-
 nje ſa tobu po twojich puczach
 kžodžič, da wo ſwjert nerodžu.